

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 730

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 octombrie 2007

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 702 din 11 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal	2-3	Decizia nr. 840 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală	22-23
Decizia nr. 722 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 842 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală	24-25
Decizia nr. 730 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 ¹ din Codul de procedură civilă	5-6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 732 din 13 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	6-7	1.266. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al municipiului Târnăveni și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târnăveni, județul Mureș	26
Decizia nr. 779 din 20 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	7-8	1.272. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea prefecturilor	27
Decizia nr. 785 din 20 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 din Codul de procedură fiscală	9-10	1.273. — Hotărâre pentru înscrierea în inventarul bunurilor din domeniul public al statului a unor imobile, darea în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, respectiv trecerea acestora din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia	27-28
Decizia nr. 786 din 20 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă și ale art. II alin. (5) din Legea nr. 403/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă	10-11	1.274. — Hotărâre pentru aprobarea înscrierii în inventarul bunurilor din domeniul public al statului a unor imobile, dării în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, respectiv trecerii acestora din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia	29-30
Decizia nr. 817 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 raportat la art. 145 ¹ din Codul de procedură penală	12-14	1.275. — Hotărâre privind darea în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor a unui imobil trecut în proprietatea publică a statului	30
Decizia nr. 823 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală	14-15	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 831 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. 1 din Codul penal	15-16	3.173. — Decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației pentru modificarea Deciziei președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 660/2005 privind aprobarea Regulamentului de radiocomunicații pentru serviciul de amator din România	31
Decizia nr. 832 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 și art. 248 ¹ din Codul penal	17-18	3.174. — Decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației privind modificarea Deciziei președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 699/2005 privind aprobarea Regulamentului personalului operator al stațiilor de radiocomunicații din România	32
Decizia nr. 833 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	18-19		
Decizia nr. 836 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 din Codul penal	20-21		
Decizia nr. 839 din 2 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	21-22		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 702**

din 11 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003
privind Codul fiscal**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr. 33.895/3/CA/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind partea Direcția Generală a Finanțelor Publice — Administrația finanțelor publice Sector 5, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, susținând că Legea nr. 571/2003 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 76 alin. (1). În acest sens, arată că, deși legea cuprindea în conținutul său un articol ce prevedea o infracțiune, fapt pentru care adoptarea trebuia să aibă loc cu respectarea procedurii necesare legii organice, în realitate procedura s-a efectuat potrivit art. 76 alin. (2) din Constituție, referitor la legile ordinare. În opinia sa, calificarea unei legi ca ordinară sau organică se face prin mențiunea ce însoțește textul legii la publicarea sa în Monitorul Oficial al României. Dacă instanța de contencios constituțional va considera că această mențiune referitoare la art. 76 alin. (2) din Constituție este o greșeală materială, atunci se va substitui Parlamentului, singurul în măsură să stabilească existența unei astfel de erori în cuprinsul unui act pe care l-a adoptat. În sfârșit, arată că legile prin care s-au aprobat ordonanțele de urgență de modificare a Codului fiscal au fost legi ordinare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că cerința constituțională referitoare la cvorumul necesar adoptării legilor organice a fost întrunită cu prilejul adoptării Codului fiscal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 33.895/3/CA/2006, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.** Excepția a fost ridicată de Mihai Doru Băjan cu prilejul soluționării unei cauze ce are ca obiect cererea prin care se solicită anularea obligațiilor de plată privind impozitul pe venit.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Legea nr. 571/2003 este neconstituțională,

întrucât a fost adoptată cu nerespectarea prevederilor constituționale privind procedura de legiferare. În acest sens, arată că, potrivit precizării făcute în Monitorul Oficial nr. 927 din 23 decembrie 2003, legea a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituție, referitoare la cvorumul și numărul de voturi necesare adoptării legilor ordinare, deși această lege, reglementând în art. 245 infracțiuni și pedepse, este lege organică în sensul art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție și nu poate fi adoptată decât cu majoritatea de voturi prevăzută de art. 76 alin. (1) din Constituție. Mai arată că o lege organică nu poate fi modificată sau completată decât prin acte normative de aceeași forță juridică. Astfel, dacă Legea nr. 571/2003 este neconstituțională, sunt neconstituționale și toate celelalte acte normative care au modificat-o ori au completat-o ulterior.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată nu este întemeiată. Astfel, consideră că mențiunea din Monitorul Oficial în sensul că legea a fost adoptată în condițiile prevăzute de art. 76 alin. (2) din Constituție reprezintă o eroare materială. În acest sens, arată că în realitate, la votul final exprimat pentru adoptarea legii, atât la Senat, cât și la Camera Deputaților, s-a realizat majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea unei legi organice.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă întrucât reglementarea din Codul fiscal prin care sunt prevăzute infracțiuni și se instituie pedepse nu este aplicabilă autorului excepției.

Avocatul Poporului consideră că Legea nr. 571/2003 a fost adoptată cu respectarea prevederilor constituționale, având în vedere că legile în materie fiscală, potrivit art. 73 din Constituție, nu fac obiectul domeniului legilor organice, iar art. 245, prin care erau reglementate infracțiuni, a fost abrogat prin Legea nr. 494/2004, care a introdus în Legea nr. 571/2003 un titlu nou pentru reglementarea infracțiunilor la regimul fiscal. Această lege a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.

În opinia autorului excepției, neconstituționalitatea extrinsecă a Legii nr. 571/2003 rezultă din încălcarea, la adoptarea acesteia, a prevederilor art. 73 alin. (3) lit. h) și ale art. 76 alin. (1) din Constituție referitoare la domeniile care se reglementează prin legi organice, respectiv la majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea legilor organice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că reglementările în materie fiscală nu fac obiectul legilor organice nici în sensul prevederilor art. 73 alin. (3) și nici în temeiul vreunei alte prevederi constituționale. În același timp, Curtea observă că reglementarea infracțiunilor și pedepselor aplicabile faptelor penale aparține domeniului legii organice și poate fi adoptată numai cu respectarea art. 76 alin. (1) din Constituție.

Îndeplinirea cerințelor constituționale referitoare la legiferare trebuie raportată la conținutul normativ al legii la data adoptării ei și la numărul de voturi favorabil exprimate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr. 33.895/3/CA/2006 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 722
din 13 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Seven Seas” — S.R.L. din

Analizând în continuare respectarea cerințelor constituționale la data adoptării Legii nr. 571/2003, în raport cu criticile formulate de autorul excepției, Curtea reține, în acord cu soluția pronunțată prin Decizia nr. 26 din 7 martie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 8 iulie 1996, că pentru calificarea unei legi ca fiind organică sau ordinară nu este determinantă mențiunea făcută în Monitorul Oficial al României, în care se publică legea, cu privire la condițiile în care aceasta a fost adoptată, fiind mai importantă majoritatea de voturi înregistrată la data votului final asupra legii. Într-adevăr, singura cerință constituțională în ceea ce privește legalitatea adoptării unei legi organice este aceea de a se adopta „cu votul majorității membrilor fiecărei Camere”.

Curtea constată că, la data adoptării Codului fiscal, devenită Legea nr. 571/2003, a fost îndeplinită cerința prevăzută de art. 76 alin. (1) din Constituție, referitoare la majoritatea de voturi cerută pentru adoptarea legilor organice.

Galați în Dosarul nr. 4.340/121/2006 al Tribunalului Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 26 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.340/121/2006, **Tribunalul Galați — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională**

cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Seven Seas” — S.R.L. din Galați într-o cauză având ca obiect recursul împotriva sentinței civile prin care s-a soluționat plângerea împotriva unui proces-verbal de contravenție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispoziția legală criticată este neconstituțională întrucât, în cauză, recursul fiind cale de atac cu caracter devolutiv, trebuia ca, în vederea respectării dreptului la apărare, să se poată formula și alte probe în afara înscrisurilor.

Tribunalul Galați — Secția comercială și de contencios administrativ opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că textul de lege criticat nu contravine art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât interdicția de a produce noi probe se aplică deopotrivă recurentului și intimatului, în condițiile legii, fără nicio discriminare între părțile aflate în proces. De asemenea, având în vedere că părțile au putut administra în fața primei instanțe toate dovezile de care au înțeles să se folosească, iar instanța de recurs are posibilitatea, în situația prevăzută de art. 304¹ din Codul de procedură civilă, să le examineze sub toate aspectele, nu se poate susține că se aduce atingere liberului acces la justiție sau dreptului la apărare al părților.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu creează discriminări pe considerente arbitrare și se aplică în mod egal tuturor părților procesului civil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Seven Seas” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 4.340/121/2006 al Tribunalului Galați — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 305 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare din Legea fundamentală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul legal criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 475 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 23 iunie 2006, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, arătând că reglementarea condițiilor și a procedurii de exercitare a căilor de atac reprezintă prerogativa exclusivă a legiuitorului, în conformitate cu art. 126 din Constituție, și nu încalcă drepturile fundamentale ale justițiabililor.

De altfel, instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, nu este contrară principiului liberului acces la justiție, atâ timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Atât în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate exclude folosirea unor căi de atac sau poate limita posibilitatea folosirii anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

Cu acest prilej Curtea mai observă că nu se poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 24 din Constituție, deoarece, potrivit art. 304¹ din Codul de procedură civilă, „recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele”.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 730

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92¹
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „City Media” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 6.052/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.052/30/2006, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 92¹ din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „City Media” — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect o contestație în anulare întemeiată pe motivul neîndeplinirii procedurii de citare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât instituie un tratament juridic discriminatoriu între persoanele fizice și persoanele juridice, cu consecința limitării exercitării dreptului la apărare al persoanelor juridice.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată în cauză.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că formularea textului de lege este clară și nu creează dubii cu privire la voința legiuitorului în ce privește modul de citare a persoanelor juridice, și anume comunicarea citației și a altor acte procedurale către persoanele juridice se poate face prin afișare numai atunci când se refuză primirea acestora sau atunci când se constată lipsa oricărei persoane la sediul respectivei persoane juridice.

Legiuitorul a avut în vedere că la sediul unei persoane juridice, dacă există un reprezentant, acestuia i se pot comunica citația și actele de procedură, iar procedura de afișare nu mai este necesară în asemenea situație.

Procedura de afișare devine necesară numai atunci când la sediul persoanei juridice nu se află nimeni care să primească citația și actele de procedură sau, dacă există reprezentanți ai persoanei juridice, aceștia refuză să primească documentele.

Este firesc, în situația în care există persoane fizice reprezentând persoana juridică, acestea să primească citația și actele de procedură și să nu fie necesară procedura afișării, ceea ce nu este de natură să creeze o discriminare în privința persoanelor juridice în raport cu persoanele fizice, care sunt citate și cărora li se comunică actele de procedură în condițiile reglementate de art. 92 din Codul de procedură civilă.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Astfel, prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor, iar nu la egalitatea în drepturi între cetățeni și persoane juridice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile 92¹ din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Comunicarea citației și a altor acte de procedură nu se poate realiza prin afișare în cazul persoanelor juridice, precum și al asociațiilor sau societăților care, potrivit legii, pot sta în judecată, cu excepția cazurilor în care se refuză primirea sau dacă se constată lipsa oricărei persoane la sediul acestora.”*

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare din Legea fundamentală.

Examinând excepția, Curtea reține că asupra constituționalității textului de lege criticat s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 257 din 12 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 21 iunie 2005.

Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că principiul egalității de tratament nu-și găsește aplicare în relația persoană fizică — persoană juridică, fiind vorba de subiecte de drept aflate *de plano* în situații juridice diferite și cărora li se aplică regimuri juridice diferite.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în decizia menționată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Cu acest prilej, Curtea mai reține că prevederile art. 92¹ din Codul de procedură civilă nu aduc atingere nici dispozițiilor art. 24 din Legea fundamentală. Astfel, prin textul de lege criticat se consacră două excepții de la regula care prevede interdicția comunicării citației prin afișare. Prima excepție o constituie

situația când se refuză primirea, iar a doua, situația în care înmânarea citației nu este posibilă ca urmare a lipsei oricărei persoane de la sediul societății. Prin aceste excepții se previne posibilitatea tergiversării cauzei datorită unei permanente lipse de procedură.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „City Media” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 6.052/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 732

din 13 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 11.691/1/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.**

Excepția a fost ridicată de Adrian Horia Miculescu într-o cauză având ca obiect recursul declarat de acesta împotriva unei hotărâri a Consiliului Superior al Magistraturii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât includerea în calculul vechimii pentru acordarea pensiei de serviciu numai a vechimii în profesia de avocat reprezintă o discriminare față de alte categorii de juriști, și anume față de consilierii juridici.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, în principiu, legiuitorul poate reglementa diferit în privința vechimii în anumite profesii, fără ca acest lucru să constituie o discriminare, dacă condițiile exercitării respectivelor profesii sunt diferite.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Adrian Horia Miculescu în Dosarul nr. 11.691/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, apărător cu delegație la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Apărătorul autorului excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, susținând oral concluziile scrise depuse la instanța care a sesizat Curtea.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, apreciind că se cere completarea textului de lege criticat.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale și că susținerile autorului excepției au în vedere o omisiune a textului de lege criticat, și anume faptul că la calcularea vechimii necesare pentru acordarea pensiei de serviciu pentru procurori și judecători se ia în considerare doar perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat, și nu și aceea în care acesta a exercitat profesia de consilier juridic. Or, Curtea Constituțională nu este legislator pozitiv și nici nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Adrian Horia Miculescu în Dosarul nr. 11.691/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 779

din 20 septembrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (3)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător

Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind

societățile comerciale, excepție ridicată de Maria Mihaela Costache în Dosarul nr. 7.200/104/2006 al Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.200/104/2006, **Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 223 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost ridicată de Maria Mihaela Costache, pârâtă într-o cauză având ca obiect acțiunea de excludere a asociatului intentată de Dragoș Bonea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispoziția de lege criticată este neconstituțională, întrucât creează un dezavantaj pentru asociatul exclus, în raport cu asociații rămași în societatea comercială, încălcând dreptul de proprietate al acestuia și dreptul la un proces echitabil. Totodată, susține că textul criticat ar trebui să prevadă care sunt drepturile asociatului exclus.

Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că dispozițiile criticate nu încalcă dreptul părților la un proces echitabil și nici nu afectează dreptul de proprietate al asociatului exclus, deoarece, potrivit art. 224 alin. 2 din Legea nr. 31/1990, asociatul exclus are dreptul la o sumă de bani care să reprezinte contravaloarea părții proporționale din capitalul social.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că dispoziția de lege criticată nu aduce atingere principiului inviolabilității proprietății private, limitările pe care le stabilește fiind justificate de necesitatea protejării societății.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Maria Mihaela Costache în Dosarul nr. 7.200/104/2006 al Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 223 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții având următorul cuprins: „*Ca urmare a excluderii, instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul social a celorlalți asociați.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 44 alin. (2) și (3) privind dreptul de proprietate privată, ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private, precum și la prevederile art. 7 și art. 17 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la egalitate, respectiv proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia este nemulțumit, în realitate, de o omisiune a textului de lege criticat din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, și anume de faptul că nu sunt reglementate drepturile asociatului exclus dintr-o societate comercială.

Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu care a fost sesizată, neputându-le modifica sau completa.

Ca atare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 223 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 785

din 20 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239
din Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Ioan Mărieș în Dosarul nr. 4.298/182/2006 al Tribunalului Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.298/182/2006, **Tribunalul Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul de procedură fiscală.** Excepția a fost ridicată de Ioan Mărieș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează ca fiind aplicabile raporturilor juridice născute anterior intrării în vigoare a Codului de procedură fiscală, sub aspectul momentului în care începe să curgă prescripția dreptului la executare silită. De asemenea, susține că prin extinderea termenului de prescripție i se creează creditorului o situație juridică mai favorabilă decât cea a debitorului.

Tribunalul Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece atât în vechea reglementare, cât și în cea prevăzută de art. 128 din Codul de procedură fiscală, termenul de prescripție de 5 ani curge de la data încheierii anului financiar în care a luat naștere dreptul sau de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere respectivul drept, momentul fiind, în esență, același.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât este consacrat principiul potrivit căruia procedurile pornite sub imperiul unui act normativ urmează să

fie desăvârșite conform prevederilor aceluiași act normativ, avându-se în vedere evitarea perturbării sau reluării procedurilor în cauză, inclusiv efectele produse de actele juridice în cadrul acestei proceduri.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile criticate sunt norme tranzitorii instituite de legiuitor pentru a asigura un regim unitar executărilor silită în funcție de succesiunea în timp a legilor, astfel că nu se pune în discuție retroactivitatea legii noi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 206 din Codul de procedură fiscală.

Ulterior sesizării, Codul de procedură fiscală a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, dându-se textelor o nouă numerotare, dispozițiile art. 206 devenind dispozițiile art. 239, cu următorul cuprins:

— **Art. 239: Dispoziții tranzitorii privind executarea silită**
„Executările silită, în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod, se continuă potrivit dispozițiilor acestuia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate reprezintă norme de procedură în materie fiscală, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, procedura de judecată este prevăzută numai prin lege.

Totodată, dispozițiile criticate din Codul de procedură fiscală reprezintă norme tranzitorii și consacră principiul potrivit căruia, în materia executării silită, legea nouă este de imediată aplicare, ceea ce înseamnă că executarea silită se va face după legea în vigoare în momentul efectuării ei. Așadar, Curtea constată că această soluție legislativă firească nu conține în sine niciun element de retroactivitate care ar putea conduce la încălcarea principiului neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală.

Cu privire la critica autorului excepției, în sensul că dispozițiile art. 239 din Codul de procedură fiscală contravin dreptului la un proces echitabil, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece faptul că executarea silită în curs se continuă după regulile prevăzute de Codul de procedură

fiscală nu are semnificația unei inegalități între creditor și debitor, aceștia aflându-se în situații juridice diferite.

De asemenea, Curtea reține că celelalte aspecte invocate de autorul excepției în motivarea acesteia — cum sunt cele privind momentul de la care curge termenul de prescripție și cele

privind aplicarea și interpretarea textului de lege dedus controlului de constituționalitate — nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci țin de aplicarea legii în cadrul soluționării cauzei cu care a fost investită instanța de judecată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 din Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Ioan Mărieș în Dosarul nr. 4.298/182/2006 al Tribunalului Maramureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 786

din 20 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă și ale art. II alin. (5) din Legea nr. 403/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă și ale art. II alin. (5) din Legea nr. 403/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 1.348/225/2007 al Judecătoriai Drobeta-Turnu Severin.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către reprezentantul legal al autorului excepției de neconstituționalitate, prin care solicită acordarea unui termen de judecată, întrucât se află în imposibilitate de a se prezenta fiind internat în spital.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de acordare a unui nou termen de judecată, având în vedere că

reprezentantul autorului excepției nu a depus nicio dovadă a internării sale în spital.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, coroborat cu art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de acordare a unui termen de judecată, întrucât nu a fost temeinic motivată.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.348/225/2007, **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă și ale art. II alin. (5) din Legea nr. 403/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Agenția de pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd posibilitatea sancționării persoanei juridice pentru contravenții comise de angajații acesteia, care sunt

persoane fizice și cărora le revine răspunderea directă pentru încălcarea legii.

Judecătoria Drobeta-Turnu Severin și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul excepției invocă numai aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare și din notele autorului excepției, îl constituie dispozițiile art. 14 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă și ale art. II alin. (5) din Legea nr. 403/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă.

Anterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 130/1999 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 20 martie 2007, conținutul fostului art. 14 regăsindu-se — în noua redactare — în art. 7.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă și ale art. II alin. (5) din Legea nr. 403/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Agenția de pază Professional Style” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 1.348/225/2007 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prin urmare, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 din Legea nr. 130/1999, potrivit cărora: „*Nerespectarea de către angajator a prevederilor art. 1, 2, ale art. 3 alin. (2) și ale art. 5 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei.*”

De asemenea, obiect al excepției îl constituie și dispozițiile art. II alin. (5) din Legea nr. 403/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 130/1999 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 9 ianuarie 2006, care au următorul cuprins: „*Nerespectarea de către angajator a prevederilor alin. (1)—(4) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 30 privind libertatea de exprimare, ale art. 51 privind dreptul de petiționare și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile criticate consacră răspunderea juridică a angajatorului pentru nerespectarea anumitor măsuri de protecție a persoanelor angajate în muncă.

Referitor la susținerea autorului excepției, în sensul că este neconstituțională sancționarea persoanei juridice pentru contravențiile comise de angajații săi, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece, pe de-o parte, persoana juridică răspunde prin reprezentanții săi legali — persoane fizice, iar, pe de altă parte, are la dispoziție acțiune în regres împotriva prepușilor săi, în cazul stabilirii răspunderii pentru faptele acestora.

Prin urmare, Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor sau a principiilor constituționale invocate în speță.

Curtea mai reține că celelalte aspecte criticate de autorul excepției țin de aplicarea legii în cadrul soluționării cauzei cu care a fost investită instanța de judecată, acestea neintrând în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 817

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 raportat la art. 145¹
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 raportat la art. 145¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marian Avramescu în Dosarul nr. 2.364/324/2006 al Judecătoriei Tecuci, de Daciana Brainsă în Dosarul nr. 58/63/2005 (nr. vechi 2.955/P/2005) al Tribunalului Dolj — Secția penală și de Alin Bîldea în Dosarul nr. 801/35/P/2007 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 313D/2007, nr. 611D/2007 și nr. 661D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 661D/2007 și nr. 611D/2007 la Dosarul nr. 313D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 7 februarie 2007, 23 aprilie 2007 și 24 aprilie 2007, pronunțate în dosarele nr. 2.364/324/2006, nr. 58/63/2005 (nr. vechi 2.955/P/2005) și nr. 801/35/P/2007, **Judecătoria Tecuci, Tribunalul Dolj — Secția penală și Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 145, în integralitatea sa, art. 145 alin. 2 raportat la art. 145¹ și, respectiv, art. 145 alin. 2, toate din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Marian Avramescu, Daciana Brainsă și Alin Bîldea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă

dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 23 referitoare la libertatea individuală și art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și art. 2 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la libertatea de circulație, art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 5 par. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece măsura obligării de a nu părăsi localitatea este aplicabilă, în opinia sa, doar în faza de urmărire penală. Or, instanța de judecată a aplicat textul criticat și în faza de cercetare judecătorească. De asemenea, legiuitorul nu a reglementat în mod clar în ce împrejurări poate fi contestată măsura luată în cea de-a doua fază a procesului penal, situație care este de natură să afecteze în mod grav exercitarea în condiții de constituționalitate a dreptului la apărare.

Prin absența unei reglementări exprese, textul criticat instituie, în cursul judecății, prelungirea măsurii de a nu părăsi localitatea până la soluționarea în fond a cauzei. Așa fiind, cetățenii față de care s-a luat o măsură preventivă nu beneficiază în mod egal de același tratament care să contrabalanseze luarea unor măsuri restrictive de libertate, cum ar fi de pildă situația persoanelor arestate preventiv. De asemenea, o măsură restrictivă de libertate este la fel de gravă atât în cursul urmăririi penale, cât și al judecății, și, prin urmare, nu ar trebui să existe vreun element de diferențiere în tratamentul procesual al acesteia în funcție de fazele procesului penal.

Din cauza faptului că instanța nu este obligată să se pronunțe periodic prin încheiere asupra legalității și temeiniciei măsurii obligării de a nu părăsi țara sau localitatea, încheiere care în mod normal ar fi supusă cenzurii unei instanțe de recurs, celui aflat în această situație i se restrânge practic dreptul la un proces echitabil și liberul acces la justiție.

În sfârșit, în cazul prelungirii măsurii de a nu părăsi țara, textul criticat nu prevede obligativitatea încunoaștinării inculpatului, respectiv a citării acestuia pentru a se prezenta în fața procurorului în vederea asigurării dreptului la apărare. Pe cale de consecință, inculpatul este pus în situația de a nu mai putea solicita revocarea măsurii decât cu ocazia unei eventuale prelungiri, întrucât, potrivit art. 140² din Codul de procedură penală, poate face plângere împotriva ordonanței procurorului numai în termen de 3 zile de la luarea măsurii.

Judecătoria Tecuci opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată numai în ce privește dispozițiile art. 145 alin. 2³ din Codul de procedură penală, deoarece este permisă numai verificarea motivelor care justifică impunerea unor noi obligații, înlocuirea sau încetarea celor existente, nu și a măsurii preventive reglementate ca atare de art. 145 alin. 1 din cod. Așa fiind, este afectat liberul acces la justiție.

Cât privește celelalte alineate ale articolului criticat, prin raportare la dispozițiile constituționale invocate, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât, prin

natura sa, măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea reprezintă o restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți în deplină concordanță cu art. 53 din Legea fundamentală. Se observă că măsura preventivă se impune pentru buna desfășurare a instrucției penale, iar legea reglementează cazurile și condițiile în care ea este aplicabilă.

Tribunalul Dolj — Secția penală și Curtea de Apel Oradea opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

De asemenea, deși reprezintă o restrângere de drepturi, măsurile preventive sunt luate în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal ori pentru a se împiedica sustragerea învinutului sau inculpatului de la urmărirea penală, de la judecată sau de la executarea pedepsei, astfel încât această restrângere este justificată atunci când se ia cu respectarea condițiilor legale, având în vedere scopul pentru care ele sunt instituite.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate prin conținutul lor nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala neîngrădit de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil, inclusiv dreptul de a beneficia de asistența unui avocat în tot cursul procesului penal. Faptul că legiuitorul a instituit numai pentru faza urmăririi penale o durată maximă de 30 de zile în care învinutul sau inculpatul este supus măsurii obligării de a nu părăsi localitatea nu poate conduce la concluzia că în acest mod s-ar crea o discriminare nejustificată a persoanelor aflate în faza judecării. Aceasta este justificată de necesitatea soluționării cu celeritate a procesului penal.

De asemenea, textul legal criticat nu contravine nici dreptului la apărare ori liberului acces la justiție, întrucât lipsa posibilității de a ataca cu recurs anumite încheieri pronunțate în cursul judecării este în concordanță cu art. 5 par.4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În sfârșit, măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea reprezintă o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți în deplină concordanță cu prevederile art. 53 din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și de Avocatul Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 145 din Codul de procedură penală cu denumirea marginală „Conținutul măsurii” de a nu părăsi localitatea, raportat la art. 145¹ cu denumirea marginală „Obligarea de a nu părăsi țara”, ambele din Codul de procedură penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 145¹ din Codul de procedură penală criticate în prezenta cauză, în raport cu aceleași prevederi din Legea fundamentală și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 352 din 23 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 14 octombrie 2004, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145¹ din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională a statuat că măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara reprezintă o restrângere a exercițiului dreptului la liberă circulație, în deplină concordanță cu prevederile art. 53 din Constituție. Această măsură se impune pentru desfășurarea în bune condiții a instrucției penale, iar legea reglementează cazurile și condițiile în care ea este aplicabilă, în acord cu dispozițiile art. 25 alin. (1) teza a doua din Legea fundamentală, fără a aduce atingere existenței dreptului. De asemenea, Curtea a reținut că instituirea de către legiuitor, numai pentru faza urmăririi penale, a unei durate maxime de 30 de zile în care învinutul sau inculpatul este supus măsurii obligării de a nu părăsi țara, nu poate conduce la concluzia că în acest mod s-ar crea o discriminare nejustificată a persoanelor aflate în faza judecării, față de care instanța poate dispune luarea măsurii preventive pe întreaga durată a desfășurării procesului. Această împrejurare este justificată de necesitatea soluționării cu celeritate a procesului penal și pentru evitarea obstrucționării cercetării judecătorești. Câtă vreme situațiile în care se află aceste persoane nu sunt similare, tratamentul juridic nu poate fi decât diferențiat.

Nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia art. 145¹ din Codul de procedură penală contravine prevederilor art. 23 din Constituție, restrângerea, în condițiile legii, a exercițiului dreptului la liberă circulație neavând semnificația încălcării libertății individuale a persoanei. De altfel, în conformitate cu prevederile art. 139 din Codul de procedură penală, există oricând posibilitatea revocării măsurii obligării de a nu părăsi localitatea, din oficiu sau la cerere, atunci când nu mai există temei pentru menținerea acestei măsuri preventive. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 141 din Codul de procedură penală, încheierea dată în primă instanță și în apel, prin care se dispune luarea, revocarea, înlocuirea sau menținerea unei măsuri preventive, cum este și cea a obligării de a nu părăsi țara, poate fi atacată separat cu recurs în situația în care se apreciază, de către partea interesată, că această măsură a fost dispusă în mod nelegal.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele deciziei mai sus menționate rămân valabile și în prezenta cauză și în ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 din Codul de procedură penală, deoarece sunt, potrivit prevederilor art. 145¹ alin. 2 din același cod, indisolubil legate de acestea din urmă, diferența dintre cele două măsuri preventive fiind făcută doar de întinderea îndatoririi opozabile învinutului sau inculpatului referitoare la libertatea de mișcare restrânsă până la limita teritorială a țării sau a localității.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 raportat la art. 145¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marian Avramescu în Dosarul nr. 2.364/324/2006 al Judecătoriei Tecuci, de Daciana Brinaș în Dosarul nr. 58/63/2005 (nr. vechi 2.955/P/2005) al Tribunalului Dolj — Secția penală și de Alin Bîldea în Dosarul nr. 801/35/P/2007 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 823

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d)
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Bejinaru în Dosarul nr. 7.536/109/2006 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât, în realitate, se dorește modificarea textului dedus controlului de constituționalitate, ceea ce nu este de competența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.536/109/2006, **Tribunalul Argeș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorel Bejinaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia limitează critica de neconstituționalitate doar la dispoziția finală din art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, respectiv *"orice alt incident ivit în cursul executării"*. Critica acestuia față de textul de lege vizează faptul că legiuitorul nu limitează (nominalizează) motivele ce pot fi invocate și luate în seamă de către instanța de judecată pentru reducerea pedepsei în cazul condamnărilor definitive, respectiv în cazul condamnărilor definitive aflate în cursul executării pedepsei închisorii. În opinia autorului excepției, formularea *"orice alt incident"* trebuie să cuprindă și „orice incident de natură medicală rezultat ca urmare a unor boli cronice grave, boli incurabile sau handicapuri fizice sau psihice, afecțiuni grave cu

grad ridicat de pericol, cu atât mai mult cu cât sunt influențate direct proporțional de factorii de mediu specifici detenției și locurilor de rețineră și care-i fac pe condamnații respectivi inapți de o muncă utilă”, impunându-se să fie prevăzută în cadrul art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală reglementarea „orice incident, chiar de natură medicală”. Inexistența acestei prevederi permite instanțelor de judecată ca atunci când sunt sesizate, în baza art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, cu incidente medicale ivite în cursul executării pedepsei să respingă contestațiile la executare pe considerentele că reglementarea cererilor respective se găsește în art. 453 și 455 din Codul de procedură penală. Această situație, susține autorul excepției, duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor garantate și consfințite de Constituție în art. 21, 22, 34, 50 și 16.

Tribunalul Argeș — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece critica art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală se referă la necesitatea unei noi reglementări și nu rezultă că textul invocat ar fi neconstituțional.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „Contestația la executare”, care au următorul conținut: *„Contestația contra executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri: [...] d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei, precum și orice alt incident ivit în cursul executării.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății și art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 461 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de contencios constituțional prin raportare la prevederile art. 16 și 21 din Legea fundamentală. Astfel, prin Decizia nr. 77 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 23 februarie 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo arătate.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Bejinaru în Dosarul nr. 7.536/109/2006 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 831

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. 1 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea.

Dispozițiile art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății și ale art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap nu au incidență în cauză.

De altfel, autorul excepției de neconstituționalitate critică reglementarea art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, întrucât formularea *”orice alt incident”* nu cuprinde și *”orice incident de natură medicală rezultat ca urmare a unor boli cronice grave, boli incurabile sau handicapuri fizice sau psihice, afecțiuni grave cu grad ridicat de pericol, cu atât mai mult cu cât sunt influențate direct proporțional de factorii de mediu specifici detenției și locurilor de reținere și care-i fac pe condamnații respectivi înapți de o muncă utilă”*, impunându-se modificarea acesteia.

Curtea reține că prin critica de neconstituționalitate se are în vedere completarea textului art. 461 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală, soluția legislativă în cauză nemulțumindu-l pe autorul excepției din prisma a ceea ce nu cuprinde. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta *”se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*. În consecință, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, neîntrând în competența Curții Constituționale modificarea actului supus controlului său în sensul dorit de autorul excepției.

de Nicolae Doba în Dosarul nr. 291/306/2005 al Judecătoriei Sibiu.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosarul cauzei s-a depus o cerere din partea autorului excepției, prin care se solicită amânarea judecării cauzei în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare a judecării cauzei, arătând că de la data invocării excepției și până în prezent a existat timp suficient pentru angajarea unui apărător.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării cauzei, apreciind că aceasta nu este temeinic motivată, în sensul art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 291/306/2005, **Judecătoria Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. 1 din Codul penal**, excepție ridicată de Nicolae Doba.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 259 alin. 1 din Codul penal încalcă prevederile art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție.

Judecătoria Sibiu consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. 1 din Codul penal, excepție ridicată de Nicolae Doba în Dosarul nr. 291/306/2005 al Judecătoriei Sibiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 259 alin. 1 din Codul penal, care au următorul cuprins: *”Învinuirea mincinoasă făcută prin denunț sau plângere, cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o anume persoană, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”*

Autorul excepției susține că aceste dispoziții sunt contrare art. 21 din Constituție, privitor la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 259 alin. 1 din Codul penal au mai format obiect al controlului de constituționalitate sub aspectele criticate și în prezenta cauză.

Prin Decizia nr. 270 din 19 decembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 13 februarie 2001, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece o dispoziție legală care incriminează și sancționează învinuirea mincinoasă a unei persoane cu privire la săvârșirea unei infracțiuni nu poate fi considerată contrară prevederilor art. 21 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție. Învinuirea mincinoasă presupune un denunțator care știe de la început că învinuirea se referă la o faptă care nu există sau care nu este săvârșită de persoana învinuită. Prin urmare, cunoscând acest adevăr, denunțatorul calomnios numai cu rea-credință poate invoca în susținerea excepției textele constituționale privitoare la dreptul la acces liber la justiție sau la libertatea de opinie. Existența infracțiunii de denunțare calomnioasă presupune cunoașterea de către denunțator a caracterului mincinos al denunțării, prin care se aduce atingere înfăptuirii justiției și demnității persoanei învinuite pe nedrept. Dacă făptuitorul a fost într-o eroare evidentă asupra situației de fapt, denunțul său, chiar dacă ar cuprinde afirmații vexatorii la adresa unei persoane, nu poate constitui temei pentru tragerea la răspundere penală în baza art. 259 din Codul penal. Accesul liber la justiție, consacrat prin art. 21 din Constituție, ca drept fundamental, trebuie exercitat *„cu bună-credință”*, potrivit art. 54 din Legea fundamentală, *„fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți”*. Or, această bună-credință este exclusă în cazul persoanei care învinuiește în mod mincinos pe o altă persoană de săvârșirea unei infracțiuni, situație care face imposibilă încălcarea, prin art. 259 alin. 1 din Codul penal, a prevederilor constituționale cuprinse în art. 21.

Neexistând elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 832

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹
din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Radu Albu în Dosarul nr. 1.608/91/2006 al Tribunalului Vrancea — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că asupra dispozițiilor criticate Curtea s-a mai pronunțat, în sensul că acestea sunt constituționale, iar în cauză nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice această jurisprudență.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.608/91/2006, **Tribunalul Vrancea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal**, excepție ridicată de Radu Albu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție. În esență, se arată că prevederile art. 248 din Codul penal sunt neconstituționale, deoarece incriminarea prin texte de lege diferite a abuzului în serviciu contra intereselor persoanelor, respectiv a abuzului în serviciu contra intereselor publice, contravine dispozițiilor constituționale potrivit cărora proprietatea privată este ocrotită în mod egal, indiferent de proprietar. Art. 248 din Codul penal instituie o pedeapsă mai gravă pentru abuzul în serviciu, în funcție de natura proprietății, publică sau privată, fără a face distincție între proprietatea publică și proprietatea privată a statului. Autorul excepției consideră că sintagma „unități din cele la care se referă art. 145” extinde aplicabilitatea textului incriminator dincolo de limitele valorii sociale ocrotite prin acesta. Cât privește dispozițiile art. 248¹ din Codul penal, acestea sunt criticate pe cale de consecință, deoarece devin incidente în cazul consecințelor deosebit de grave ale faptei prevăzute de art. 248 din Codul penal.

Tribunalul Vrancea — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că nu poate fi primită critica formulată în motivarea excepției de neconstituționalitate, în sensul că, prin conținutul său, art. 248 din Codul penal contravine principiului

constituțional al ocrotirii egale a proprietății private, indiferent de titular, deoarece infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice este o infracțiune de serviciu, și nu o infracțiune contra patrimoniului.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 248 și art. 248¹ din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 248: „*Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.*”;

— Art. 248¹: „*Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale contravin art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 248 din Codul penal nu au în vedere în mod expres atingerea adusă proprietății publice prin activitatea subiectului activ, ci tulburarea bunului mers al activității subiectului pasiv sau păgubirea patrimoniului acestuia. Împrejurarea că una dintre urmările imediate prevăzute în art. 248 din Codul penal este o pagubă adusă patrimoniului unei instituții, din cele menționate în art. 145 din Codul penal, nu trebuie privită prin raportare la noțiunea de proprietate publică, deoarece proprietatea nu se confundă cu patrimoniul.

Infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, prevăzută de art. 248 din Codul penal, este o infracțiune de serviciu, și nu o infracțiune contra patrimoniului. Valoarea socială ocrotită prin norma incriminatoare este, în principal, bunul mers al activității unităților indicate în art. 145 din Codul penal.

De asemenea, această infracțiune reprezintă cea mai gravă formă a abuzului în serviciu, deoarece este fapta unui funcționar public și lezează activitatea unei persoane juridice de interes public, producând fie o tulburare deosebit de gravă a activității acesteia, fie o pagubă adusă patrimoniului ei. Tulburarea

însemnată a bunului mers al unui organ sau al unei autorități publice, instituții publice ori a altei persoane juridice de interes public sau producerea unei pagube patrimoniului acestora are, de regulă, consecințe sociale negative mai mari, fapt care justifică un regim sancționator mai sever.

Existența infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice este condiționată de producerea de către funcționarul public fie a unei tulburări însemnate a bunului mers al unei unități la care se referă art. 145 din Codul penal, fie a unei pagube aduse persoanei juridice de drept public, respectiv persoanei juridice de drept privat.

Legiuitorul are prerogativele de a stabili o sancțiune diferită pentru faptele prin care se produc pagube cu caracter patrimonial, fără a face distincție după cum bunurile în legătură cu care s-au produs pagubele aparțin statului sau altor subiecte.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 și art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Radu Albu în Dosarul nr. 1.608/91/2006 al Tribunalului Vrancea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 833

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Lică în Dosarul nr. 7.244/231/2006 al Judecătoriei Focșani.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosarul cauzei s-a depus o cerere din partea autorului excepției, prin care se solicită amânarea judecării cauzei în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare a judecării cauzei, arătând că de la data invocării

Sanționarea mai severă a abuzului în serviciu contra intereselor publice reprezintă o opțiune de politică penală, de competența exclusivă a legiuitorului.

De altfel, jurisprudența Curții Constituționale în acest sens este constantă. Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate privind prevederile art. 248 și art. 248¹ din Codul penal printr-o serie de decizii, și anume Decizia nr. 294 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 8 august 2003, Decizia nr. 255 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 4 aprilie 2006, și Decizia nr. 299 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 26 aprilie 2007, ale căror considerente își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

excepției și până în prezent a existat timp suficient pentru angajarea unui apărător.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare a judecării cauzei, apreciind că aceasta nu este temeinic motivată, în sensul art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiate, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 7.244/231/2006, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ion Lică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 336 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece permit judecarea unui inculpat pentru o faptă în legătură cu care nu s-a realizat urmărirea penală, eliminându-se această fază. În acest fel

inculpatul nu ar putea beneficia de posibilitatea de a contesta pe parcursul urmăririi penale actele de urmărire penală, de a formula probatorii și apărări și, de asemenea, s-ar nesocoti principiul contradictorialității. În consecință, se încalcă prevederile art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Focșani consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 336 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, și au următorul cuprins: *„Când în cursul judecății se descoperă în sarcina inculpatului date cu privire la săvârșirea unei alte fapte prevăzute de legea penală, având legătură cu infracțiunea pentru care este trimis în judecată, procurorul poate cere extinderea procesului penal și în ce privește această faptă, iar instanța, după caz: a) dacă procurorul declară că pune în mișcare acțiunea penală, instanța, atunci când găsește cererea întemeiată, procedează la extinderea procesului penal și la judecarea cauzei și cu privire la fapta descoperită.”*

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Lică în Dosarul nr. 7.244/231/2006 al Judecătoriei Focșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Autorul excepției susține că aceste dispoziții sunt contrare art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 24 privind dreptul la apărare din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 336 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, Curtea constată că nu pot fi reținute criticile formulate, având în vedere următoarele considerente:

Dispozițiile art. 336 din Codul de procedură penală, care se referă la extinderea procesului penal pentru alte fapte, privesc cauzele în care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu. Această prerogativă încredințată procurorului în procesul penal este în concordanță cu prevederile art. 131 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora, *„În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor”*. Așadar, este firesc și în conformitate cu prevederile constituționale menționate ca procurorul, care are inițiativa procesului în cazurile în care acțiunea penală este pornită din oficiu, să poată solicita și extinderea procesului penal, în condițiile prevăzute la art. 336 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.

Dispozițiile procesuale menționate nu încalcă niciuna dintre prevederile constituționale invocate în încheierea de sesizare. Astfel, prevederile art. 336 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală asigură posibilitatea părților de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac stabilite de lege, așadar de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil, în deplină concordanță cu prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și cu reglementările internaționale în materie, așadar implicit și cu art. 24 din Constituție, invocat, de asemenea, în motivarea excepției de neconstituționalitate.

Prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, nu au nicio incidență în cauză, deoarece extinderea procesului penal nu poate fi solicitată, în cazurile prevăzute la art. 336 din Codul de procedură penală, decât de către procuror, și nu de către alte părți din proces (inculpat, parte responsabilă civilmente) și, prin urmare, nu se pune problema unor privilegii sau discriminări.

În același sens sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 256 din 20 septembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 27 decembrie 2001, și nr. 307 din 15 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 8 februarie 2002, ale căror considerente își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 836

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 72 din Codul penal, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 278/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006, care au următorul conținut: „*La stabilirea și aplicarea pedepselor se ține seama de dispozițiile părții generale a acestui cod, de limitele de pedeapsă fixate în partea specială, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de persoana infractorului și de împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.*”

Când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede pedepse alternative, se ține seama de dispozițiile alineatului precedent atât pentru alegerea uneia dintre pedepsele alternative, cât și pentru proporționalizarea acesteia.

La stabilirea și aplicarea pedepselor pentru persoana juridică se ține seama de dispozițiile părții generale a prezentului cod, de limitele de pedeapsă fixate în partea specială pentru persoana fizică, de gravitatea faptei săvârșite și de împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.”

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia apreciază că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că individualizarea judiciară a pedepsei este realizată de instanța de judecată și constă în stabilirea și aplicarea pedepsei stabilite de lege pentru infracțiunea săvârșită în funcție de gradul de pericol social concret al faptei, de pericolozitatea infractorului, de împrejurările concrete în care s„a comis infracțiunea. Aplicarea pedepsei concrete realizată de instanța judecătorească are loc cu respectarea criteriilor de individualizare legală.

Prin însuși mecanismul de individualizare se garantează dreptul la un proces echitabil în sensul că se aplică o pedeapsă echitabilă în raport cu criteriile de individualizare prevăzute la art. 72 din Codul penal, fără a se încălca dispozițiile art. 21 din Constituție.

În același sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 260 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 4 aprilie 2006, ale cărei considerente își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 din Codul penal, excepție ridicată de Panaite Gologan în Dosarul nr. 209/44/2007 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 209/44/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 din Codul penal**, excepție ridicată de Panaite Gologan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 72 din Codul penal sunt neconstituționale în raport cu art. 21 din Constituție, deoarece „legiuitorul ar fi trebuit să precizeze că, la individualizarea pedepsei, se ține cont de persoana, conduita și atitudinea inculpatului”.

Curtea de Apel Galați — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 din Codul penal, excepție ridicată de Panaite Gologan în Dosarul nr. 209/44/2007 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 839

din 2 octombrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. a)
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gabriel Emilian Constantin în Dosarul nr. 9.407/2006 al Judecătorei Buzău.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.407/2006, **Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gabriel Emilian Constantin.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală intră în contradicție cu prevederile art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (2) din Constituție și ale art. 4 par. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul că nu include și existența unui „viciu fundament de procedură”, respectiv că a existat un caz de incompatibilitate. Astfel, autorul excepției a făcut trimitere la faptul că unul dintre judecătorii care au făcut parte din completul care a pronunțat Decizia penală nr. 356 din

6 octombrie 2005 a Tribunalului Buzău, prin care s-a respins apelul declarat împotriva Sentinței penale nr. 1.409/2005 a Judecătorei Buzău, a făcut parte și din completul care a pronunțat Decizia penală nr. 306/1999 a Tribunalului Buzău prin care s-a respins apelul declarat împotriva Sentinței penale nr. 2.028/1998 a Judecătorei Buzău, ambele hotărâri ale Judecătorei Buzău având ca obiect revizuirea Sentinței penale nr. 926/1996 a Judecătorei Buzău.

Judecătoria Buzău consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, având următorul conținut:

„Revizuirea poate fi cerută când: a) s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei”.

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 11 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Constituție și ale art. 4 par.2 din Protocolul nr. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la alte prevederi din Legea fundamentală. Astfel, prin Decizia nr. 250 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 12 august 2004, și Decizia nr. 52 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 17 februarie 2005, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 394 din Codul de procedură penală.

În prezenta cauză, instanța constituțională constată că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată în condițiile în care cazul de incompatibilitate invocat de autorul excepției este prevăzut în mod expres de art. 385⁹ alin. 1 pct. 3 din Codul de procedură penală, printre cazurile în care se poate face recurs.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gabriel Emilian Constantin în Dosarul nr. 9.407/2006 al Judecătorei Buzău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 840

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, excepție

În consecință, nu se poate susține că prin art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală se încalcă dispozițiile art. 11 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din Constituție, cu trimitere la art. 4 par.2 din Protocolul nr. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Dispozițiile privind revizuirea hotărârilor judecătorești definitive (deci deschiderea procesului conform legii și procedurii penale) sunt reglementate în mod expres în Codul de procedură penală, astfel că sunt respectate atât prevederile cuprinse în Legea fundamentală, cât și cele cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În plus, Curtea constată că autorul excepției critică prevederile art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală din perspectiva unei omisiuni de reglementare. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. În acest sens, prin Decizia nr. 229 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 8 iunie 2005, Curtea Constituțională a statuat că nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea unor noi prevederi celor instituite și nici nu-și poate asuma rolul de a crea, abroga sau de a modifica o normă juridică.

ridicată de Florin Efstatiade în Dosarul nr. 593/32/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției solicită admiterea criticii de neconstituționalitate, reiterând argumentele expuse în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 593/32/2007, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Florin Efstatiade.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală intră în contradicție cu prevederile art. 21 și art. 129 din Constituție, precum și cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât „procurorul ierarhic care a soluționat plângerea, anterior, i-a comunicat rezoluția procurorului ce a dispus neînceperea urmăririi penale și prin semnarea adresei și-a însușit implicit soluția dată de subalternul său, astfel încât procurorul ierarhic superior a devenit incompatibil a mai soluționa plângerea și cu toate acestea art. 49 din Codul de procedură penală nu reglementează această situație”.

Curtea de Apel Bacău — Secția penală consideră că „redactarea art. 278 din Codul de procedură penală este deficitară, neasigurând garanția imparțialității și obiectivității procurorului ierarhic superior, din moment ce acesta se implică în comunicarea soluției procurorului de caz”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece „autorul excepției solicită Curții Constituționale să se pronunțe asupra reglementării existente în sensul completării ei, ceea ce contravine dispozițiilor Legii nr. 47/1992”.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Efstatiade în Dosarul nr. 593/32/2007 al Curții de Apel Bacău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 278 din Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la plângerea contra actelor procurorului.

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție și în art. 129 privind folosirea căilor de atac.

Se invocă, de asemenea, încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile art. 278 din Codul de procedură penală, privind plângerea împotriva actelor procurorului, constituie norme de procedură prin care legiuitorul, în temeiul competenței sale constituționale, stabilită de art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, și dând expresie principiului controlului ierarhic ce guvernează activitatea procurorilor, în conformitate cu art. 132 alin. (1) din Constituție, a creat posibilitatea ca eventualele măsuri eronate luate de procuror să fie îndreptate de către procurorul ierarhic superior celui care a emis actul atacat. Contrar susținerilor autorului excepției, nu se aduce astfel atingere liberului acces la justiție și nici dreptului la folosirea căilor de atac, câtă vreme legiuitorul a asigurat posibilitatea cenzurării actelor procurorului de către instanțele judecătorești. În acest sens, art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală reglementează plângerea la instanța de judecată împotriva acelor acte prin care procurorul soluționează cauza penală fără ca aceasta să mai ajungă în fața instanței, respectiv împotriva „*rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale date de procuror*”. Așa fiind, nu poate fi primită critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală, în raport de prevederile constituționale cuprinse în art. 21 și 129, respectiv față de prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 842

din 2 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 9.657/4/2006 al Tribunalului București — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.657/4/2006, **Tribunalul București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin principiului constituțional consacrat în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, precum și dispozițiilor art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, respectiv la interzicerea discriminării. Astfel, consideră că art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală produce discriminări între făptuitorii care sunt trimiși în judecată prin rechizitoriu și făptuitorii care ajung în fața instanței de judecată prin formularea plângerii împotriva rezoluției procurorului de neîncepere a urmăririi penale. În acest sens, arată că, spre deosebire de situația făptuitorilor care sunt trimiși în judecată prin rechizitoriu și față de care s-a dispus o soluție de achitare în temeiul art. 10 lit. a)—e) din Codul de procedură penală, prilej cu care se soluționează și latura civilă a cauzei, cu toate că nu este angajată răspunderea penală a vreunei persoane, în cazul făptuitorilor al căror dosar este studiat de către instanță cu prilejul formulării unei plângeri împotriva rezoluțiilor sau a

ordonanțelor procurorului de netrimiterie în judecată, instanța nu poate examina latura civilă. În consecință, autorul excepției apreciază că art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală este „neconstituțional în măsura în care se interpretează că nu permite soluționarea laturii civile în cazul în care soluția de netrimiterie în judecată este corectă sub aspectul modului de soluționare a laturii penale”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, atunci când instanța penală respinge plângerea, prin sentință, și menține soluția din rezoluția sau ordonanța atacată, se confirmă doar legalitatea actului procurorului, iar aspectele legate de latura civilă pot face obiectul unui proces în fața instanței civile, în care să se analizeze pe fond toate susținerile și probele propuse de părți, sub acest ultim aspect instanța care soluționează plângerea potrivit art. 278¹ din Codul de procedură penală fiind limitată la materialul din dosarul cauzei și la înscrisurile noi prezentate. În acest caz, ne aflăm în situații diferite, cu reguli de procedură diferite, stabilite de legiuitor în virtutea atributelor sale constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate, dar cu păstrarea soluției legislative inițiale, prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, și au următorul cuprins: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții: a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată*”.

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, precum și a dispozițiilor art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, respectiv la interzicerea discriminării.

În acest sens, susține că textul de lege criticat generează un tratament juridic discriminatoriu între persoanele care sunt trimise în judecată prin rechizitoriu și cele care ajung în fața instanței de judecată prin formularea plângerii împotriva rezoluției procurorului de neîncepere a urmăririi penale. Astfel, în cazul persoanelor care au formulat o plângere conform art. 278¹ din Codul de procedură penală, instanța nu poate soluționa latura civilă a cauzei.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că cele două categorii de persoane la care se referă autorul excepției nu se află în aceeași situație juridică, fiind supuse unor instituții juridice diferite. Astfel, spre deosebire de situația soluționării plângerii formulate împotriva rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimitere în judecată, care are în vedere persoane față de care nu s-au desfășurat decât acte de urmărire penală, în situația persoanelor care au fost trimise în judecată prin rechizitoriu s-a pornit acțiunea penală, iar acestea au dobândit calitatea de inculpat. Așa fiind, odată pornită acțiunea penală, instanța procedeează la judecata în fond a cauzei, dând, după caz, o soluție de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, pronunțându-se și cu privire la latura civilă, în timp ce în cazul soluționării plângerilor împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată, instanța nu judecă infracțiunea care a făcut obiectul urmăririi penale, ci verifică doar rezoluția sau

ordonanța atacată, pe baza lucrărilor dosarului, a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

În consecință, Curtea apreciază că aceste aspecte justifică aplicarea, și în speța de față, a soluției consacrate în jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia instituirea unui tratament juridic diferențiat nu poate fi privită ca o încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, atâta vreme cât situațiile avute în vedere sunt diferite. De asemenea, nu sunt încălcate nici prevederile art. 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, respectiv la interzicerea discriminării.

Curtea constată că s-a pronunțat, în jurisprudența sa, prin numeroase decizii, asupra constituționalității dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, statuând, în mod constant, că acestea nu încalcă egalitatea în drepturi și dreptul la un proces echitabil, ci dau expresie acestor garanții constituționale. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 405 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 4 august 2005, Decizia nr. 66 din 3 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 17 februarie 2005, și Decizia nr. 141 din 21 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 16 martie 2006, ale căror considerente își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții.

De altfel, ceea ce se solicită, în realitate, în motivarea excepției, este completarea prevederilor de lege criticate, în sensul reglementării posibilității ca instanța de judecată, atunci când pronunță o soluție de respingere a plângerii, formulată în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală, să soluționeze și latura civilă. O asemenea solicitare excedează competenței Curții Constituționale, care, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „[...] se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 9.657/4/2006 al Tribunalului București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al municipiului Târnăveni și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târnăveni, județul Mureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al municipiului Târnăveni și în

administrarea Consiliului Local al Municipiului Târnăveni, județul Mureș.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Tudor-Alexandru Chiurariu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 17 octombrie 2007.
Nr. 1.266.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al municipiului Târnăveni și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Târnăveni, județul Mureș

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Codul de clasificare și numărul de identificare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Târnăveni, Str. Republicii nr. 61, județul Mureș	Ministerul Justiției — Tribunalul Mureș	Consiliul Local al Municipiului Târnăveni, județul Mureș	— cod 8.29.07 — Nr. M.F. 36990	— Clădire cu D+P+I cu 15 camere — Suprafața construită = 181 m ² — Suprafața construită desfășurată = 540,6 m ² — Fundații din cărămidă, planșee din profile metalice, acoperiș din țiglă

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea prefecturilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 706/1994 privind trecerea palatelor administrative din municipiile reședințe de județe în administrarea prefecturilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 11 noiembrie 1994, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. În titlul și în cuprinsul hotărârii, denumirea „prefectura” se înlocuiește cu denumirea „instituția prefectului”.

2. Poziția nr. 18 din anexă se modifică și va avea următorul cuprins:

„18. GALAȚI	Str. Domnească nr. 56, Galați 2 corpuri: A și B	— Corpul A: subsol, parter și două etaje — Corpul B: subsol, parter, mezanin și 3 etaje — Garaj și atelier de întreținere, Str. Universității nr. 23 — suprafața construită totală: 2.452 m ² — terenul aferent total: 4.806 m ² — Nr. M.E.F. 112.297”
-------------	---	---

Art. II. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 17 octombrie 2007.
Nr. 1.272.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru înscrierea în inventarul bunurilor din domeniul public al statului a unor imobile, darea în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, respectiv trecerea acestora din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2), al art. 12 alin. (1) și (2) și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative a imobilelor situate în municipiul Iași, județul Iași, având datele de identificare

prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Internelor și Reformei Administrative operează modificările corespunzătoare în inventarul bunurilor

din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.

Art. 3. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul privat al statului și în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative a imobilelor prevăzute la art. 1.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 17 octombrie 2007.
Nr. 1.273.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor care se înscriu în inventarul bunurilor din domeniul public al statului, se dau în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, respectiv trec din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul privat al statului și în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative

Datele de identificare ale imobilului	Codul fiscal al ordonatorului de credite care deține imobilul	Baza legală de preluare	Valoarea imobilului — lei —	Ministerul Economiei și Finanțelor va atribui nr. în inventarul domeniului public
Municipiul Iași, șos. Nicolina nr. 76, bl. 991 B, ap. 2, județul Iași	5051447	Protocol nr. 96/1.09.1993, CL Iași, CF nr. 57095	45.919	
Municipiul Iași, șos. Nicolina nr. 76, bl. 991 B, ap. 6, județul Iași	5051447	Protocol nr. 96/1.09.1993, CL Iași, CF nr. 57087	45.919	
Municipiul Iași, șos. Nicolina nr. 76, bl. 991 B, ap. 9, județul Iași	5051447	Protocol nr. 96/1.09.1993, CL Iași, CF nr. 57096	37.756	
Municipiul Iași, șos. Nicolina nr. 76, bl. 991 B, ap. 10, județul Iași	5051447	Protocol nr. 96/1.09.1993, CL Iași, CF nr. 57088	45.919	
Municipiul Iași, șos. Nicolina nr. 76, bl. 991 B, ap. 11, județul Iași	5051447	Protocol nr. 96/1.09.1993, CL Iași, CF nr. 57089	18.878	
Municipiul Iași, șos. Nicolina nr. 76, bl. 991 B, ap. 17, județul Iași	5051447	Protocol nr. 96/1.09.1993, CL Iași, CF nr. 57090	37.756	
Municipiul Iași, șos. Nicolina nr. 76, bl. 991 B, ap. 18, județul Iași	5051447	Protocol nr. 96/1.09.1993, CL Iași, CF nr. 57091	45.919	
Municipiul Iași, șos. Nicolina nr. 76, bl. 991 B, ap. 19, județul Iași	5051447	Protocol nr. 96/1.09.1993, CL Iași, CF nr. 57092	18.878	
Municipiul Iași, șos. Nicolina nr. 76, bl. 991 B, ap. 22, județul Iași	5051447	Protocol nr. 96/1.09.1993, CL Iași, CF nr. 57094	45.919	
Municipiul Iași, șos. Nicolina nr. 76, bl. 991 B, ap. 30	5051447	Protocol nr. 96/1.09.1993, CL Iași, CF nr. 57093	45.919	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea înscrierii în inventarul bunurilor din domeniul public al statului a unor imobile, dării în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, respectiv trecerii acestora din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2), al art. 12 alin. (1) și (2) și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative a imobilelor situate în municipiul Rădăuți, județul Suceava, în orașul Tășnad, județul Satu Mare, și în municipiul Tulcea, județul Tulcea, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Internelor și Reformei Administrative operează modificările corespunzătoare în inventarul bunurilor

din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului.

Art. 3. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul privat al statului și în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative a imobilelor prevăzute la art. 1.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 17 octombrie 2007.
Nr. 1.274.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilelor care se înscriu în inventarul bunurilor din domeniul public al statului, se dau în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, respectiv trec din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative în domeniul privat al statului și în administrarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative

Datele de identificare a imobilului	Codul fiscal al ordonatorului de credite care deține imobilul	Baza legală de preluare	Valoare imobil — lei —	Ministerul Economiei și Finanțelor va atribui nr. în inventarul domeniului public
Orașul Rădăuți, Piața Unirii bl. 33, ap. 19, județul Suceava	4244482	Protocol nr. 9.839/3.580 din 20 noiembrie 1998, Proces-verbal de recepție nr. 15.500/3.951 din 27 mai 2003 CF nr. 17.169 Rădăuți	188.190,89	
Orașul Tășnad, cartierul Zorilor, bl. 41, parter, ap. 1, județul Satu Mare	4247403	Hotărârea Consiliului Local al Orașului Tășnad nr. 18 din 25 noiembrie 1993, Protocol nr. 2.826/29.842 din 29 noiembrie 2003 CF nr. 4.042 Tășnad	22.594,86	
Orașul Tășnad, cartierul Zorilor, bl. 41, parter, ap. 2, județul Satu Mare	4247403	Hotărârea Consiliului Local al Orașului Tășnad nr. 18 din 25 noiembrie 1993, Protocol nr. 2.826/29.842 din 29 noiembrie 2003 CF nr. 4.042 Tășnad	28.296,79	

Datele de identificare a imobilului	Codul fiscal al ordonatorului de credite care deține imobilul	Baza legală de preluare	Valoare imobil — lei —	Ministerul Economiei și Finanțelor va atribui nr. în inventarul domeniului public
Orașul Tășnad, cartierul Zorilor, bl. 41, et. 1, ap. 3, județul Satu Mare	4247403	Hotărârea Consiliului Local al Orașului Tășnad nr. 18 din 25 noiembrie 1993, Protocol nr. 2.826/29.842 din 29 noiembrie 2003 CF nr. 4.042 Tășnad	22.594,86	
Municipiul Tulcea, Str. Podgoriilor bl. 32, sc. C, ap. 10, et. 3, județul Tulcea	4321666	Protocol nr. 155.688 din 9 decembrie 1994 CF nr. 13.246/N Tulcea	90.105,00	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind darea în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor
a unui imobil trecut în proprietatea publică a statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă darea în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor pentru Mănăstirea Răchitoasa din cadrul Episcopiei Romanului a unui imobil, situat în comuna Răchitoasa, județul Bacău, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecut în proprietatea publică a statului prin Hotărârea

Consiliului Local al Comunei Răchitoasa nr. 14 din 17 august 2006, modificată prin Hotărârea Consiliului Local al Comunei Răchitoasa nr. 15 din 16 iulie 2007.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit prevederilor art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul culturii și cultelor,

Adrian Iorgulescu

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 17 octombrie 2007.

Nr. 1.275.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului proprietate publică a statului care se dă în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor
pentru Mănăstirea Răchitoasa din cadrul Episcopiei Romanului**

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile imobilului
Comuna Răchitoasa, județul Bacău	Comuna Răchitoasa, din administrarea Consiliului Local al Comunei Răchitoasa	Domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor pentru Mănăstirea Răchitoasa din cadrul Episcopiei Romanului	Imobil situat în incinta mănăstirii din satul Răchitoasa, compus din 4 pavilioane Regim înălțime — parter Suprafață aferentă (curți construcții) = 7.500 m ²

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE
ÎN COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

DECIZIE

pentru modificarea Deciziei președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 660/2005 privind aprobarea Regulamentului de radiocomunicații pentru serviciul de amator din România

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, ale art. 13² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (1) și ale art. 30 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației emite prezenta decizie.

Art. I. — Decizia președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 660/2005 privind aprobarea Regulamentului de radiocomunicații pentru serviciul de amator din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.137 și 1.137 bis din 15 decembrie 2005, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul nr. 5 se abrogă.**

2. **În anexa nr. 1 la decizie, la articolul 31, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(2) Candidații care au obținut calificativul «nesatisfăcător» la una sau la mai multe probe sau materii pot solicita înscrierea pentru a repeta examenul la aceste probe sau materii în sesiunea imediat următoare.

(3) Candidații care nu se prezintă la examen sau nu reușesc să obțină și în această sesiune calificativul «satisfăcător» la materiile respective vor repeta examenul integral.”

3. **Dispozițiile art. 30 alin. (1) lit. c), ale art. 34 alin. (3) lit. d), ale art. 40 lit. e), ale art. 41 alin. (3) lit. e), ale art. 48 alin. (1) lit. c) și ale art. 48 alin. (3) lit. e) din anexa nr. 1 la decizie se abrogă.**

4. **Anexa nr. 4 la decizie se abrogă.**

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației,
Alexandrina-Luminița Hirțan

București, 10 octombrie 2007.
Nr. 3.173.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTARE
ÎN COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

DECIZIE

privind modificarea Deciziei președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 699/2005 privind aprobarea Regulamentului personalului operator al stațiilor de radiocomunicații din România

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, ale art. 13¹ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 alin. (1) și ale art. 30 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației emite prezenta decizie.

Art. I. — Decizia președintelui Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației nr. 699/2005 privind aprobarea Regulamentului personalului operator al stațiilor de radiocomunicații din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 19 ianuarie 2006, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul nr. 4 se abrogă.**

2. **În anexa nr. 1 la decizie, la articolul 9 alineatul (6), litera d) se abrogă.**

3. **În anexa nr. 1 la decizie, la articolul 19 alineatul (5), litera f) se abrogă.**

4. **Anexa nr. 3 la decizie se abrogă.**

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației,
Alexandrina-Luminița Hirțan

București, 10 octombrie 2007.
Nr. 3.174.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2007
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrial (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.560	400	140
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	260	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.400	350	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.100	525	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	400	100	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	500	125	—
• Colecția Legislația României	400	100	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	660	165	—
• Breviar legislativ	60	15	—
• Repertoriul actelor normative	109	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (telefon: 0250/73.54.75, 0744.509.044)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ CARTEXIM — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. A2, sc. B, ap. 15, parter (telefon/fax: 0243/22.06.95)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 157071